

βρικασμός ὁ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. βρικόλω.

Βρίκασμα, ὁ ἰδ.

βρίκι μόρ. Πόντ. (Οἶν.)

Λέξις πεποιημένη.

Δηλοῖ τοὺς ἀνάρθρους φθόγγους τοῦ ψελλίζοντος νηπίου.

βρικολακάκι τό, ἀμάρτ. βρικόλακι Μακεδ. (Θεσσαλον.) βρουκουλάκ' Θεσσ. (Καρδίττ. κ. ἄ.) βορβολακάτσι Εὐβ. (Κουρ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὖς. βρικόλακας διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι. Τὸ βρικόλακι κατ' ἀνομοίωσιν.

Μικρὸς βρικόλακας (σημ. **A 1**) ἐνθ' ἄν.: Βγήκαμαν κί τ'ν ἄλλ' τῇ βραδεῖᾳ κί φυλάξαμαν κί ἀληθινὰ λαγαρίσασαν καλὰ πῶς ἦσαν βρουκουλάκια, γκατὶ εἶδαμαν τοῖς φοντιές, ἀπ' βγήκαν ἀπ' τὰ μνήματα (ἐκ παραδ. περὶ ἧς ἰδ. ΝΠολίτ. Παραδ. 1, 581) Καρδίττ. Ὡ τὸ χρυσό μου τὸ βορβολακάτσι! (χαϊδευτικῶς πρὸς παιδί) Κουρ. || Ἄσμ.

Πιάσε ξύλο καὶ ξυλάκι | νὰ σκοτώῃς τὸ βρικόλακι Θεσσαλον.

βρικόλακας ὁ, κοιν. βρικούλακας Ἡπ. (Χιμάρ.) βικόλακας Σαμοθρ. βρεκόλακας Πελοπν. (Μάν.) βροκόλακας Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Γορτυν. Λάστ. Οἶν.) Πόντ. (Οἶν.) βρουκόλακας Ἀμοργ. Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλίππουπ.) Ἡπ. Θεσσ. Θήρ. Θράκ. (Ἀλμ. Μάδυτ.) Λέσβ. Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ.) Μέγαρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Καλάμ. Οἶν.) Σάμ. κ. ἄ. βρουκόλακας Τσακων. βρουκούλακους Θεσσ. (Καρδίττ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) βρακόλακας Μακεδ. (Σέρρ.) βιρόκόλακας Κεφαλλ. κ. ἄ. βορκόλακας Καππ. (Σινασσ.) Κύθν. Τῆλ. κ. ἄ. βουρκόλακας Ἀθῆν. Ἀμοργ. Ἡπ. (Χιμάρ. κ. ἄ.) Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθηρ. Λέσβ. Μέγαρ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Μεσσ.) Σάμ. Στερελλ. (Φθιώτ.) κ. ἄ. βουλκόλακας ΜΦιλῆντ. Γραμμ. 134. βορβόλακας Εὐβ. (Ἀνδρων. Κουρ. Κύμ.) Κάρπ. Κύθηρ. Χίος κ. ἄ. βουρβόλακας Μακεδ. — Λεξ. Αἰν. βουρβούλακας Ἴος Ἴων. (Κρήν. Σμύρν.) Κρήτ. Κῶς Μύκ. Ρόδ. Σίφν. Τήν. Χίος κ. ἄ. βουρβούλακας Θράκ. (Σηλυβρ.) βορβάλακας Εὐβ. Κάρπ. Λυκ. (Διβύσσ.) βαρβούλακας Πάρ. βαρβάλακας Νίσυρ. Σύμ. βουρβούλ-λάκας Ρόδ. βόλακας Λυκ. (Διβύσσ.) βουρδούλακας Ἀθῆν. Ἀνδρ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἴκαρ. Κύθν. Μέγαρ. Σαλαμ. Σῦρ. κ. ἄ. βουρδόλακας Ἀθῆν. Εὐβ. Πελοπν. (Μεσσ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἄ. βορδόλακας Ἀθῆν. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Μετόχ. Ὀρ.) Πόντ. (Ἰνέπ. Σινώπ.) κ. ἄ. βορδούλακας Ἀθῆν. πρόλακας Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.) Πληθ. βρικούλακᾶδες Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Θῆλ. βρικόλακισσα Κεφαλλ. βρικούλατῶνα Λέσβ. βουρβουλακίνα Χίος.

Ἐκ τοῦ οὖς. *βρίκολος παρὰ τὸ ἀρχ. βρίκελος (τραγικὸν προσωπεῖον) καὶ τῆς μεγεθυντικῆς καταλ. -ακας. Ὁ ἕτερος πρωτόθετος τύπ. βορβόλακας κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *μορμόλακας, ὃ ἐκ τοῦ ἀρχ. μορμολύκη ταυτοσήμου τοῦ βρίκελος καὶ τῆς καταλ. -ακας. Ἰδ. Κορ. ἐν ἐκδ. Ἡλιοδ. 2, 5 καὶ Ἀτ. 2, 84 καὶ 5, 31 καὶ ΝΠολίτ. Παροιμ. 3, 259 - 62. Ὁ G Meyer Neugr. Stud. 2, 20 νομίζει τὴν λ. Σλαβικήν. Ὁ τρίτος πρωτόθετος τύπ. βουρδούλακας ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ βούρδουλας. Ἰδ. ΝΠολίτ. ἐνθ' ἄν. 262. Ὁ ΣΔεινάκις ἐν Λαογρ. 7 (1923) 275 - 283 ἐτυμολογεῖ ἐκ τῶν πεποιημένων λ. βουρβούλα καὶ βουρδούλα.

A) Κυριολ. **1)** Νεκρὸς ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, ὃ ὁποῖος μένει ἀδιάλυτος καὶ ἐμφορούμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν τάφον συνήθως μὲν τὴν νύκτα, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου, καὶ προξενεῖ ζημίας καὶ καταστροφὰς πρὸ παντὸς μὲν εἰς τοὺς οἰκείους, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ἄλλους ἀνθρώπους προβαίνων καὶ εἰς αἰμοχαρεῖς θυσίας αὐτῶν ἢ ἀσχολεῖται εἰς τὰς ἰδίας ἐν τῇ ζωῇ βιοτικὰς ἐργασίας, συνερχόμενος δὲ καὶ μὲ γυναῖκας γεννᾷ καὶ τέκνα, ἐμφανίζεται δὲ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ ὑπὸ τὴν συνήθη μορφήν ἢ μεταμορφωμένος εἰς ζῶα, οἶον κύνα, βάτραχον κττ., εἴτε ἄψυχα ἀντικείμενα, οἶον ἀσκόν, πῦρ κττ. (ἐνιαχοῦ πιστεύεται ὅτι βρικόλακας γίνεται καὶ ὁ σκοτωμένος μὲ μαχαίρι ἢ ὁ κρημνισμένος ἀπὸ βράχον ἢ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τὸν νεκρὸν τοῦ ὁποῖου διηλθε γάττα ἢ πτηνὸν) ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. φρ. *Εἶν' ἕνας βρικόλακας* (ἄγρυπνος καὶ νυκτοπλάνητος). *Ἐγινε βρικόλακας* (κατέστη ἐπιζήμιος εἰς τοὺς συγγενεῖς του). Παροιμ. *Ὁ βρικόλακας ἀπὸ τῆς γενεᾶς του τρώει* (ἐπὶ τοῦ βλάπτοντος τοὺς οἰκείους) πολλαχ. Συνών. *ἀνεκαθούμενος* (ἰδ. ἀνακάθομαι), *καταχανᾶς*, *κατσικᾶς*, *σαρκωμένος*, *φάντακας*. Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. Ἡπ. Κεφαλλ. καὶ τοπων. Μύκ. Πελοπν. (Λακων.) **β)** Εἰδωλον, σκιά, φάσμα ἢ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος ἐπιστρέφουσα καὶ ἐνοχλοῦσα τοὺς ζῶντας Ἀμοργ. Θράκ. Κύθηρ. Κῶς Λυκ. (Διβύσσ.) Συνών. *τελώνιο*. **2)** *Καλικάντζαρος* ΝΠολίτ. Παραδ. 2, 1245 καὶ 1335. **3)** Φόβητρον Μέγαρ. Συνών. *βραχνᾶς 3*, *σκιάχτρο*. **4)** Ἀνθρωπόμορφον φάντασμα κερασφόρον καὶ μὲ πόδας μαλλιαρούς, τὸ ὁποῖον ἐπικάθεται ἐπὶ τῶν κοιμωμένων καὶ προκαλεῖ τὴν πνιγμονὴν των Θράκ. (Σηλυβρ.) Πβ. *βραχνᾶς 2*. **β)** Δαιμόνιον Χίος. Συνών. *ἄερι 4*, *ἄερικὸ 3*.

B) Μεταφ. **1)** Ἀνθρωπος προχωρημένος πολὺ εἰς ἡλικίαν, οἶονεὶ ἀποθανὼν καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν ζωὴν, ἐσχατογῆρος Κεφαλλ. **2)** Ἀνθρωπος δυσειδῆς Ζάκ. **3)** Ἐπιθετικ. ἄγριος Θράκ. (Σηλυβρ.)

βρικολακιάζω κοιν. βρικοσνακιάζω Νάξ. (Φιλότ.) βρικούλακιάζον βόρ. ἰδιώμ. βρικούλατᾶζον Λέσβ. βρεκολακιάζω Πελοπν. (Μάν.) βροκολακιάζω Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Γορτυν. Λάστ.) Πόντ. (Οἶν.) κ. ἄ. βροκοβατσᾶζω Σκῦρ. βρουκολακιάζω Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.) Ἡπ. Θήρ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Καλάμ. Λάστ. Μεσσ.) κ. ἄ. βρουκουλακιάζον Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. (Μάδυτ.) Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. βρουκολατᾶζω Μέγαρ. βρουκουλατᾶζον Λέσβ. βιρικολακιάζω Κεφαλλ. βορκολακιάζω Τῆλ. βουρκολακιάζω Ἀθῆν. Κύθηρ. Μῆλ. Πελοπν. (Καλάμ. Μεσσ.) κ. ἄ. βουρκολατᾶζω Μέγαρ. Μύκ. βουρκουλατᾶζον Λέσβ. βουρβουλακιάζω Ἴων. (Σμύρν.) Κύθηρ. Μύκ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. κ. ἄ. βουρβουλατσᾶζω Μύκ. βουρβουλακιάζον, Σάμ. κ. ἄ. βαρβαλακ-κιάζ-ζω Σύμ. βουρδουλακιάζω Ἀνδρ. Κύθν. Σαλαμ. κ. ἄ. βουρδουλακιάζον Εὐβ. (Στρόπον.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ. ἄ. βουρδουλατᾶζω Κύθν. Μέγαρ. βουρδουλατσᾶζον Στερελλ. (Ἀράχ.) βουρδολακιάζω Ἀθῆν. βορδολακιάζω Ἀθῆν. βορδολατσᾶζον Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Ὀρ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βρικόλακας.

1) Γίνομαι βρικόλακας κοιν.: Φρ. *Βρικόλακας, δὲν τοῦ κολλάει ὕπνος ἢ βρικόλακας καὶ δὲν κοιμᾶται* (ἐπὶ τοῦ ἀγρύπνου, τοῦ μὴ κοιμωμένου) σύννηθ. *Βρικόλακας ὁ δαίμων* (ἐπὶ τοῦ μακροβίου, τοῦ ἐσχατογῆρου, τοῦ οἶονεὶ ἀποθανόντος καὶ ἐπανελθόντος εἰς τὴν ζωὴν) πολλαχ. || Παροιμ. *Ὁ βρικόλακας, ὄντας βρικολακιάζῃ, πρῶτ' ἀρ-*

